

דוגמנית עם ראש בעונים



שוני חנני קאריירה במקום אהבה

לא רוצה להופיע בעירום. מכסומם, ביי קיני. עירום מעורטל אני כן מוכנה, אבל עירום מלא, זה לא. גם סצינות מיטה אני לא אוהבת, כי זה לא טבעי. זה הכל מישחק, אני אוהבת סצינות מיטה רק כשהן אמיתיות ועם כל הלב. ברגע שאראה שלא הולך לי בלי זה, אותר ואפרוש. אבל אני מקווה שלא יצטרכו אותי רק לעירום. על חייה הפרטיים, אין שולי מוכנה לדבר. כן, כן, היא מכירה הרבה שחקנים מפורסמים שהחיים שלהם מסתוריים. אבל כשלוחצים עליה, היא מוכנה לגלות שהיא לא יוצאת עם מישהו מסויים באופן קבוע, כי היא נורא ברגנית. "עוד לא נולד הבחור שימצא חן בעיני", היא מספרת. "טוב, חוץ ממייק בראנץ", אבל הוא כבר מת, או למה להזכיר אותו?"

"אני יודעת שההופעה שלי יוצרת רושם שקל להכניס אותי למיטה, אבל זה רושם מוטעה", היא מתוודה. "כי ברגע שמגלים אותי רואים מייד שאני אשה של איש אחד." הבחור ששולי מחפשת, חייב להיות בעל המון שכל אבל לא חשוב אם יהיה יפה. כי לדעתה, בחור יפה זה גם בשביל השכנה, ואילו היא רוצה שהבחור שלה יהיה רק שלה.

לכן גם לא חשוב לה אם הוא יהיה אפילו מכוער, העיקר שהיה לה על מה לדבר איתו. אה, כן, מותר לו להיות גם עשיר, אבל זה לא תנאי הכרחי, כי שולי מאמינה שכסף הם יכולו לעשות ביחד. "אבל אני רק בת 21, ואני לא ממחרת להתחתן", מסבירה שולי. "בינתיים, מה שחשוב לי זה הקאריירה." וזה כבר יש לה.

תראי, דוגמנית זה נורא שיטחי. אני רוצה להיות שחקנית. כי אם אני אהיה שחקנית, או גם לך יהיה הרבה יותר מה לכתוב עלי, וזה בטח יהיה מעניין, כי אני בחורה נורא לא-שיגרתי. כך גילתה לי השבוע, כימעת בסוד, הדוגמנית הבלונדית ששולי חנני, על המיפנה החדש שעומד להתחולל בחייה המקצועית. כי שולי עומדת להפוך שחקנית קולנוע, אחרי שהיא הספיקה לעשות כבר כימעת הכל בחיים.

היא היתה מועמדת למלכת-המים, נבחרה כמלכת-היופי של תל-אביב, דיגמנה בכל מיני מופעים ועבור חברות, והצטלמה לסרטוני-פירסומת ומודעות. אבל התפקיד הגדול ביותר של חייה בא לה רק השבוע, אחרי שנים של צעידה במסלול. מה שמכונה לכל הדוגמניות המתחילות, שאין להן מה למחר. גם יומן יגיע.

ומספרת שולי: "הופעתו בתור סטטיסטית בסרט לופ, והבמאי בועז דוידסון הכיר לי את מנחם גולן, שאמר לי בפירוש שהוא מכניס אותי לתפקיד. כישרון-מישחק הרי יש לי. תראי, לא צריך ללמוד את זה, זה בא טבעי. אני רואה מה ששחקנים מפורסמים עושים, ואני מרגישה שאני יכולה לשחק בדיוק כמוהם."

"אחרי הכל, שיחקתי כבר בבית-הספר העממי בכל מיני תפקידים, ותמיד חלמתי להיות כוכבת, אבל לא היו לי קשרים. עכשיו מנחם ממשיך גילה אותי, ואני בטוחה שהוא יעזור לי להגיע להוליווד. אני גם מדברת אנגלית, עוד יותר טוב מעיברית."

אם כבר מדברים על מסיבות, אז כדאי לדעת שהיום לעשות סתם מסיבה, זה כבר לא פונקציה. כי החברה כבר מכירים הכל, אז לבוא עוד פעם בשביל להתנועע לצילומי מערכת סטריאופונית ולפגוש בדיוק אותם הפרצופים? זה לא שווה אפילו את הדלק שעולה להגיע. מה שקובע היום הוא הגימיק, המשהו המיוחד שיהיה שם. ולכן גם שואלים קודם-כל מה יהיה שם ולא מי, כי את המי כולם יודעים מראש. ומשום כך, המסיבות שמצליחות תמיד למשוך את כל היפים והיפות, הן אלו שעורכים הדיילים והדיילות. כמו, למשל, המסיבה המיוחדת באמת שערכו לכלל ארבע זאביק לנצ'ר ורעייתו החתיכה בונני, שהיא מזכירה בחברת טווי-איי. הסיבה למסיבה של זאביק ובונני היתה העובדה ששנת גישואיהם השלישית באה בשעה טובה אל קצה המוצלח, ושנת עבודתו השביעית של זאביק בארבע או לכבוד שני דברים חשובים שכאלה מוכרח להיערך סטוך רציני, וזה גם מה שהיה.

חתי-השימחה, העובד על קו טראנס-אטלנטי, חשב וחשב מה לעשות, עד שצצה במחורו סובב-העולם מסיבה בסיגנון הוואי. כל מי שהגיע, ונכנס לקוטג' שלהם שברמת-השרון, קיבל ללבוש חולצת-משי פרחונית נוסח הוואי, ועל החולצה החדשה, להשלמת המראה הפיקני, הולבש עליו ורפרחים ציבעוני ענק. ואם זה עוד לא הכניס לאווירה פורימית, עזרו לכך המשקאות הנורצ'חיים שזרמו כמים, התחייכות וה' חתיכים שיצגו ככבוד את חברות-התעופה שלהם, מחנה ארבע מהצד של החתן, ומחנה טווי-איי מהצד של הכלה.

אבל מי שנכנס שם את הגמרי היו דווקא נציגים מחברת-תעופה שונה לגמרי. חמש דיילות יפהפיות של חברת-תעופה פנימית בארה"ב, שמכירות את זאביק מטי-סותיו באמריקה, בילו בשבוע שעבר חופשה ביוון והחליטו לקפוץ לישראל, כדי שלא להחמיץ את המסיבה של הלנצ'רים. אחת הדיילות האמריקאיות האלה, שרון קרנקנסמן, שיגעה שם את כולם עם זר-הפרחים שענדה לצווארה, ושכיסה כל מה שהיא לא לבשה מתחתיו.

ובכן, שרון עלתה זו צודה את עיניו הבחורות של וואלד ישראל, עורך העיתון חדשות המישטרה, שהיה גם הוא שם, ועד מהרה התברר לו שאביה של שרון משמש בתפקיד סגן מפקד מיטרת לוס-אנג'לס. כלומר, היו לשניים המון נושאים-יחיה משותפים, על מיטרה וכו'. בקיצור, יש ראלו התאהב בקטנה עד-כדי-כך שכשהיא נפרדה ממנו השבוע, הוא נזקק לאישפון בבית-חולים. הבחורה הזאת שיגעה אותו כמו שלא עשתה לו את זה אף אחת מאז נפרד מהדוגמנית הבלונדית איריס בן, ואפרופו זאביק ובונני, המתנה היפה ביותר שהם קיבלו היתה גלויה מ'ג'ק לורד, היא סטיב מקגארט מהוואי חמס' 199, ובה כתב להם, "אלוהה", שפירושו שלום. חתם: סטיב. גלויה נוספת קיבלו מהסגן שלו, בסידרה ראני, שחתם: חלו. כי אם כבר מסיבה בסיגנון הוואי, אז עד הסוף, שיתפוצצו כולם.

גידושי הצלם

מי היה מאמין שדבר כזה יקרה לאחד ממוסד ורציני כמו צלם-העיתונות ש'עיה סגל? ש'עיה, שחי בעבר באשר עם אישתו תחילה ובנו הקטן, נאלץ לעזוב את דירתו ולעבור לתל-אביב לצרכי עבודתו כצלם אחד הצהרונים. תחיה היתה מוכנה לסבול את ההיעדרויות התכופות שלו, אבל גם לסבל יש גבול. ש'עיה העדיף את העבודה על חיי-המשפחה, ובשבוע שעבר נחתם הקץ לגישואיהם. תחיה חזרה להוריה שבירושלים, וש'עיה המאמין שבר לו דירת-רווקים בתל-אביב, אבל, כמו שכולנו יודעים, קצת קשה להתאקלם בעיר הגדולה, למרות שהיא באמת לי גדולה, ומאז שהוא התגרש מבקש ש'עיה מכל החברים שלו שיכירו לו חתיכות, אם אפשר. וכמו שאני רואה את מצב העניינים, אם תרשו לי, או ש'עיה יתייבש די מהר מהחתיכות התל-אביביות, כי בינינו, החב"רים של מכירים רק נערות-חזר, ואלה לא בדיוק הטיפוסיות שלו. ואו, רומנים, לי, יתחיל ש'עיה להתגעגע הביתה, ואולי אפילו יצא מזה משהו, ואז גם הוא יגיע למסקנה, שהעבודה זה לא הכל בחיים, צריכים גם לחיות.

העיקר הסיפוק

דרמאתי בכפר-הירוק, ומיכל עובדת על השטחים שלה בדירתם שברמת-גן, יש לי בזה הרבה יותר סיפוק מכל החאלטורות שאני עושה", היא טוענת.

ואם אתם זוכרים את הכלל הישן והטוב, הרי מה שחשוב בחיים הוא הסיפוק, ורק אחריו כל הדברים האחרים. הנה, עוד אחת שהגשימה אותה.

תסכימו איתי שכבר זמן רב לא שמעתם משהו חדש על השחקנית-זמרת מיכל נוי. מאז כיכבה במחזמר שיער, והחליפה את רותי נכון בהצגה אל תקרא לי שחור, לא ראינו אותה ולא שמענו ממנה. עד שהשבוע, נודע לי מדוע מיכל מסתגרת בביתה וכמעט שאינה מראה את פניה לאיש, חוץ מבעלה החברים הקרובים שלה.

מיכל החתיכה בת ה-26, מתמסרת כיום לדבר אחד בלבד. בשעות-הפנאי, שיש לה בשפע, היא עוסקת באריגת שטיחים. אני מתארת לעצמי שאתם שואלים את עצמכם מה לאחת כמו מיכל, שכל החיים שלה עסקה בשורביזנס, ולאריגת שטיחים? או, אז קודם כל כדאי שתדעו, שמיכל למדה אמנות בלונדון ועבדה באמריקה בתור גרפיקאית. שם למדה גם את רזי האריגה, אלא שלא היה לה די זמן להתעסק עם זה.

מיכל היתה נשואה לפני שמונה שנים לבחור בשם יוסי ונסעה איתו לאמריקה, שם הם הופיעו עם עוד בחור אחד, בתור שלישייה. לפני שלוש שנים התגרשו השניים, היא באה לארץ להשתתף באל תקרא לי שחור. נכון שקאריירה גדולה לא יצאה לה מהתפקיד הזה, אבל מה שדווקא כן יצא לה, היה שהיא התאהבה עד מעל לאוזניה בשחקן הצעיר רודו זר, בנו של איש-העסקים מרדכי זר, מי שכיהן בזמנו כסגן יו"ר הכנסת, פרש מתפקידו והתעשר מעסקים באיראן.

רודו גם הוא התאהב במיכל, והשניים עברו לגור יחד, למרות שבעלה של מיכל שהה כל אותה עת בני-יורק. משרתה מיכל כי אהבתה לרודו בווערת, נסעה ארה"ב, קיבלה גט מבעלה, חזרה ארצה ונסעה שוב עם רודו ללוס-אנג'לס, שם הם התחתנו כרת וכדן.

בניגוד לשמועות שהילכו בינתיים בארץ, ופסקו בכשרות גישואיהם, סיפרה לי מיכל: "התחתנתי לפי דת משה וישראל, והרבנות בארץ כבר הכירה בנישואין האלה. לכל המעוניין, יש דוקומנטים." זמאן חזרו, נשואים ומאושרים, החל רודו עובד כמדריך



מיכל (נוי) ורודו זר סיפוק במקום חאלטורה